

962.

**Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości
w porozumieniu z Ministrem Skarbu**

z dnia 22 października 1924 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 7 sierpnia 1920 r. o wynagrodzeniu świadków, znawców i tłumaczy w postępowaniu karnem (Dz. U. R. P. № 75, poz. 515).

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 453) i § 383 austriackiej ustawy o postępowaniu karnem zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 7 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wynagrodzenia świadków, znawców i tłumaczy w postępowaniu karnem (Dz. U. R. P. № 75 poz. 515) ulega następującym zmianom:

- a) w ustępie drugim art. 3 kwotę „2—10 mk.” zastępuje się kwotą: „50 gr. — 1 zł. 50 gr.”;
- b) w ustępie pierwszym art. 11 kwotę „ośmiu marek” zastępuje się kwotą „jednego złotego”, a kwotę „osiemdziesięciu marek” kwotą „dziesięciu złotych”;
- c) po artykule 14 wprowadza się artykuł 15 o następującem brzmieniu: „Lekarze znawcy otrzymują należności w myśl osobnych przepisów”;
- d) w art. 18 kwotę „osiemdziesięciu marek” zastępuje się kwotą „dziesięciu złotych”;
- e) w art. 19 kwotę „ośmiu marek” zastępuje się kwotą „jednego złotego”, kwotę „osiemdziesięciu marek”, kwotą „dziesięciu złotych”, a słowa „po marce za każdą stronę z 32 linjami pisma” zastępuje się słowami „po 20 groszy za każdą stronę z 32 linjami pisma”;
- f) w art. 20 kwotę „pięciu marek” zastępuje się kwotą „jednego złotego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze, na którym obowiązuje austriacka ustawa o postępowaniu karnem z 1873 r., z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*
